

Отъ Панагюрище.

Израсло ми ꙗ дърво зелено
дърво зелено дур' позлатено,
рожба родило до три яболки
До три яболки дур' позлатени.
Подъ него седи свѣта Марія,
Та си шіеше на попове-те
На попове-те петрахили-те,
На владици-те ржавици-те.
Отъ долу идатъ до три овчере
До три овчере до три кехаи.
Пръви-а носи прикованъ кривакъ,
Втори ми носи мѣдни кавали,
Трети ми носи маламенъ прѣстенъ.
Той де-то носи прикованъ кривакъ,
Като го фърли, той не дофърли;
Де-то носеше медни кавали,
Като ги фърли, а той прифърли;
Дето носеше маламенъ прѣстенъ,
Като го фърли, той отбрули
До три яболки 'се позлатени.
Като ги виде свѣта Марія,
Скоро поскоро въ къщи отиде
И на Димитро тихо говори:
„Оле ле варе, бае Димитре!
Какви бѣха тія овчере?“ —
„Той дѣ-то носи прикованъ кривакъ
Тои ми ꙗ свѣти Никола;
Той дѣ-то носи мѣдни кавали,
Тои ꙗ свѣти Василия;
Той дѣ-то носи златенъ прѣстенъ,
Тои ми ꙗ свѣти Еванъ.
Скоро те щѣтъ у насъ да додаты;
Да сторимъ вяра и клятва
Дърво зелено дур' позлатено
Да направимъ златни мостове
Златни мостове на черно-то море
И да минемъ въ оная земя